

דָּבַר אַחַר מִי מָנָה עֵפֶר יַעֲקֹב וְגו', פֶּל אֵינֹן
- פֶּל אֵלוֹ שְׁחֻשׁוּבִים עֵפֶר, כְּמוֹ
שֶׁבְאַרְנוֹ. וּמִסְפָּר אֶת רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל,
שִׁכְתוֹב הַיֵּשׁ מִסְפָּר לְגִדּוּדָיו. רִבְעֵי
יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שֶׁבְאַרְנוֹ. דָּבַר אַחַר
מִי מָנָה עֵפֶר - אֵלוֹ מִצְוֹת שֶׁהֵם
בְּעֵפֶר, בְּזָרִיעָה, בְּנֻטִיעָה,
בְּקִצְרָה, וְהָרִי פְרֻשֵׁה הַחֲבָרִים.
וּמִסְפָּר אֶת רִבְעֵי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(ויקרא יא) בְּהִמְתָּךְ לֹא תִרְבִּיעֵ. (אמר
רבי אבא, בלק חכם היה בכשפיו בבלעם, פרט
שלא ידע לכוון השעה לקלל).

וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. וַיְדַבֵּר לֹא
כְּתוּב. מַה זֶה וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ? רַבִּי
חֲזִי אָמַר, הוּא הָיָה מְרִים קוֹל
לְאוֹתוֹ מְדַבֵּר, וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ בְּלַעַם.
וַיֹּאמֶר הִפָּה הַזֹּאת, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב
וְכֵה תְדַבֵּר, וְאִמְרָה הִיא מִמֶּנָּה.
בֹּא וִרְאֵה, פִּינֹן שָׂרְאָה בְּלַעַם
שֶׁבְכָל כְּשָׁפָיו וּבְכָל אוֹתוֹ דוֹרוֹן
לֹא יָכַל לַעֲקֹר אֶת אוֹתָהּ כֹּה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר וְאֲנֹכִי אֲקַרְהָ כֹּה, אֲעַקֵּר
אֶת הִפָּה הַזֹּאת - אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא: רִשָּׁע! אֶתָּה סְבוּר
לַעֲקֹר אוֹתָהּ? ! אֲנִי אֲעַקֵּר אוֹתָךְ
מִשְׁלֹשׁוֹתֶיךָ. מַה כְּתוּב? וַיִּקֶּר
אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
אַחַר כֵּן, פִּינֹן שָׂרְאָה שְׁלֹא יָכַל,
חֲזַר וַאֲמַר, וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיבְנָהּ.
וְלֹא אֲשִׁיבְנִי הִיא צְרִיף לוֹ לומר!
אֵלָּא וַדַּאי וְלֹא אֲשִׁיבְנָהּ לְאוֹתָהּ
שִׁכְתוֹב עָלֶיהָ כ"ה, וְכֵה תְדַבֵּר.
אֵינִי יָכוֹל לְהַחֲזִירָהּ.

אָמַר בְּלַעַם: בְּשִׁפְתֵי דְרָגוֹת רְצִיתִי
לְהַפְגֵּס בָּהֶם; רְצִיתִי לְהַפְגֵּס בָּהֶם
מִדְרָגַת יַעֲקֹב וְלֹא יָכַלְתִּי. רְצִיתִי
לְהַפְגֵּס בָּהֶם מִצַּד אַחַר שֶׁל
יִשְׂרָאֵל וְלֹא יָכַלְתִּי. מַה הַטַּעַם?
מִשּׁוֹם שֶׁשֵּׁם זֶה אוֹ זֶה לֹא נִקְשַׁר
בְּמִינִים רָעִים. זֶהוּ שִׁכְתוֹב לֹא
הִבִּיט אֹן בְּיַעֲקֹב וְגו'.

לְמַדְנֵנו, שְׁפִי דְרָגוֹת הֵן: נַחֲשׁ
וְקִסָּם. כְּנֻגָן - עֲמַל וְאוֹן. אָמַר
בְּלַעַם: הָרִי וַדַּאי נִמְצְאֵתִי כְּנֻגָן

דָּבַר אַחַר מִי מָנָה עֵפֶר יַעֲקֹב וְגו', פֶּל אֵינֹן
דְּחֻשִׁיבִין עֵפֶרָא, כְּמָה דְאוּקִימְנָא.
וּמִסְפָּר אֶת רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל, דְּכִתִּיב הַיֵּשׁ מִסְפָּר
לְגִדּוּדָיו. רִבְעֵי יִשְׂרָאֵל כְּמָה (דף רי"א ע"א)
דְאוּקִימְנָא. דָּבַר אַחַר מִי מָנָה עֵפֶר, אֵינֹן
פְקוּדִין דְאֵינֹן בְּעֵפֶרָא, בְּזָרִיעָה, בְּנֻטִיעָה,
בְּחִצְרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבָרִיָּא. וּמִסְפָּר אֶת
רִבְעֵי, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (ויקרא יט) בְּהִמְתָּךְ לֹא תִרְבִּיעֵ.
(אמר רבי אבא, בלק חכים הוה בחרשוי בבלעם, פר דלא ידע לכוון שעתא
ללטיא).

וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר. (במדבר כג) וַיְדַבֵּר לֹא כְּתִיב,
מָאִי וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ. רַבִּי חֲזִי אָמַר, הוּא
הָוָה זְקִיף קָלָא לְגַבִּי הוּא מְמַלֵּל, וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ
בְּלַעַם. וַיֹּאמֶר הִיא כֹּה כְּמָה דְכִתִּיב וְכֵה תְדַבֵּר,
וְאִמְרָה מִנָּה הָוָה.

הָא חֲזִי, פִּינֹן דְחֲמָא בְּלַעַם דְּבְכָל חֲרָשׁוֹי וּבְכָל
הוּא דוֹרוֹן, לֹא יָכִיל לְאֲעַקְרָא הוּא כֹּה,
כְּמָה דְאֵתְ אָמַר וְאֲנֹכִי אֲקַרְהָ כֹּה, אֲעַקֵּר לְהִיא
כֹּה. אָמַר לִיהָ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, רִשָּׁע, אֲנִתְ
סְבוּר לְאֲעַקְרָא לָהּ, אֲנָא אֲעַקֵּר לָךְ מִשְׁלֹשׁוֹךְ,
מַה כְּתִיב. וַיִּקֶּר אֱלֹהִים אֶל בְּלַעַם, כְּמָה
דְאֵתְמַר. לְבַתֵּר, פִּינֹן דְחֲמָא דְלֹא יָכִיל, הָדָר
וְאָמַר, וּבִרְךָ וְלֹא אֲשִׁיבְנָהּ, וְלֹא אֲשִׁיבְנִי מִיבְעִי
לִיהָ. אֵלָּא וְלֹא אֲשִׁיבְנָהּ וַדַּאי, לְהִיָּא דְכִתִּיב
כֹּה, וְכֵה תְדַבֵּר. לִית אֲנָא יָכִיל לְאֵהֲדָרָא לָהּ.
אָמַר בְּלַעַם, בְּתַרִּין דְרָגִין בְּעֵינָא לְאֵעֲלֵא בְהוּ.
בְעֵינָא לְאֵעֲלֵא בְהוּ מִדְרָגָא דְיַעֲקֹב, וְלֹא
יָכִילְנָא. בְעֵינָא לְאֵעֲלֵא בְהוּ מִסְטָרָא אַחֲרָא
דְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא יָכִילְנָא. מָאִי טַעַמָא. בְּגִין
דְשָׂמָא דָא אוֹ דָא, לֹא אֵתְקַשַׁר בְּזִינִין בִּישְׁטִין,
הָדָא הוּא דְכִתִּיב לֹא הִבִּיט אֹן בְּיַעֲקֹב וְגו'.

הָאֲנָא, תַרִּין דְרָגִין אֵינֹן: נַחֲשׁ, וְקִסָּם.
לְקַבְּלֵיהוֹן: עֲמַל, וְאוֹן. אָמַר בְּלַעַם,